

HET TORENHOF IN NUKERKE

Na vele jaren verblijf in onze toenmalige kolonie, Belgisch Congo, kwam de familie Roelens-Gheys met 4 kinderen kort na 1949 in Nukerke wonen en vestigden zich in de mooie, grote villa, in de volksmond, "Het Torenghof". Deze woning werd gebouwd in de tweede helft van 1930. Tot september 1944 werd de villa bewoond door de familie Jan Van Acker. Tijdens de troebele septemberdagen na de bevrijding werd Jan Van Acker, leraar aan het atheneum te Ronse, lastig gevallen door woeste bendes die zijn woning aanvielen en volledig plunderden. Een gelijkaardige villa, met torentje, werd gebouwd op de Edelareberg voor de familie Jozef Paul Vanden Abeele, postmodern schilder en broer van de oudere zus Cecilia die gehuwd was met Jan Van Acker. Deze villa werd bewoond in 1941. Het torengedouw omvat de trap die naar de verdiepingen leidt. Het gezin verliet de woning. Enkele jaren later kwam de familie Roelens er dus wonen in deze stijlvolle villa met ondergrondse garage en 5 slaapkamers.

Bij de gemeenteraadsverkiezingen van oktober 1951 stond dokter Roelens op de lijst kandidatenlijst van de CVP. Hij werd verkozen en op 1 januari 1952 werd hij aangesteld als Eerste Schepen.

Dokter Roelens was een graag geziene man. Op chirurgisch plan was hij goed onderlegd want hij ging er prat dat hij vele Congolese inboorlingen had geopereerd bij gebrek aan chirurgen. Zo assisteerde hij hier dan ook dokter Beck bij een operatie in de kliniek te Ronse.

Halfweg de jaren 50 werd Hector controlearts in Oudenaarde waar hij ook zijn verblijfplaats hield. In 1955 kregen we weer een dorpsarts nl. Ignace Glibert die zijn cabinet had in ouderlijke woning waar destijds vader Nestor zijn artspraktijk had. Kort nadien installeerde Edmond De Meulemeester zich in de villa het Torenhof tijdens de nieuwbouw van zijn woning aan de overzijde van de Steenweg.

Torenhof

Mijn ouders hebben het Torenhof nog uitgebaat als hostellerie begin de jaren 60. Ben er 3 jaar naar school geweest. Links van het Torenhof was er een benzinestation. Hugo Claus heeft toen nog gelogeerd bij ons om er te schrijven. Mooie herinneringen eraan
Mvg,
Patrick Van Dycke

Ingegeven op donderdag 7 juli 2022 om 10:54:57, door Patrick Van Dycke, IP-adres: 141.134.26.67

Bevrijding

“Aan “Den Appel” te Nukerke woonde toen een schoon en gelukkig Vlaams gezinnetje met kinderen. Mijnheer Jan van Acker was leraar aan het Atheneum in Ronse. Zijn vrouw was de dochter van de bekende en geëerde familie Vanden Abeele. Vader Adiel en moeder Marie Vandecauter een winkel hadden met boeken en speelgoed, “bij de Beyaerts” in de Baarstraat te Oudenaarde.”

“Ik weet nog goed. Het was op de maandag na de bevrijding dat mijn vader in de voornoemde groepjes mensen de Pontstraat zag op en af gaan. Sommigen trokken richting Etikhove met een kruiwagen volgeladen met pakjes en dozen, nieuwe spullen, zakken, boeken, speelgoed...Allé, alles wat niet te zwaar en te heet was! De ene had dit mee en de andere dat. Vader vroeg zich af wat dit betekende. Hij naar buiten ! En vroeg op de man af waar al dat nieuw spul wel vandaan kwam. Ha, daar van op de steenweg, aan Den Appel. 't Is daar een huis en 't zit vol met mooie dingen. 't Zat zo. De familie Vanden Abeele in Oudenaarde had een grote hoeveelheid mooie dingen, ook boeken en speelgoed bij de dochter in Nukerke ondergebracht. Dat was een rustige buurt en de goederen waren er veilig. Die goederen waren aangekocht met het oog op het komende sinterklaasfeest. Ze vreesden immers voor een totale vernieling van hun woning als de bruggen over de Schelde of het station onder vuur zouden komen te liggen. Immers op 19 mei 1940 vielen bij een

Duits bombardement op de Scheldebrug 26 slachtoffers, de meeste vluchtelingen uit Lanaken in Limburg. Bij de buurtbewoners zat de schrik er dus diep in.

Mijn vader neemt dan ook maar de fiets en gaat kijken naar de vernieling. Na een tijdje komt hij thuis. Ge moet dat zien! Schande. Daarop nam ik, nog een jong meisje, mijn fiets om ook eens te gaan kijken. 'k Was nog maar pas van mijn fiets gestapt of daar komt een man op mij af met boeken onder de arm. Hier, gij zijt gestudeerd. Ge gaat dat kunnen gebruiken. Hij duwde een stapel boeken in mijn handen. En ga maar binnen, ge gaat daar wel uw goesting vinden. De grote kelder zat volgestouwd met speelgoed. Maar nee ! Da's niet van mij ! Toch wel. En ik de trappen op om de boeken terug te brengen. Die legde ik op een venstertablet. Niet te geloven. Wat eens een mooie hall moet geweest zijn lag in de vernieling. Mijn ogen vielen op enkele mooie pentekeningen aan de wand. Het glas gebroken en de tekeningen doorkerfd. Als we 's morgens naar school liepen dan vonden wij nog resten van speelgoed dat uit de dozen was gevallen.

Die tekeningen waren door een familielid getekend. Regelrechte baldadigheid. Het huis, "het torenhof", bleef er verlaten achter. Enkele dagen voordien was de leraar ondergedoken. Zijn vrouw was met de kinderen door de velden naar de pastorie van Nukerke gevlucht uit schrik voor mogelijke bedreigingen. De leraar heeft een tijdje vastgezet.

Weken later kregen nogal wat kinderen gestolen zaken. Hopelijk waren die arme zieltjes er gelukkig mee ! Immers, "gestolen goed gedijt niet"!

Zo zijn er hier en daar nog ongeregelde dingen gebeurd. Vernielingen, diefstallen, bekladden van woningen, verwijten, valselyk betichten van mensen ... Ja, 't was 't einde van een lange oorlog. De mensen waren blij gezind en dronken pinten. En van het een komt het ander. Alles komt dan boven, het goede en het slechte!

En dan waren er de "witte bendes". De "bekies" waren chef van de bende. Ge moest niet veel gedaan hebben om van de brokken te delen." Een onverlaat had toen op de poort het volgende geklad: "Hier woonde een zwarte uil". In de volksmond werd gezegd dat "het krapuul aan de macht wou komen!" Na deze troebelen is de familie van Acker uit Nukerke verhuisd naar Antwerpen. In die woning heeft Leo Piron enkele jaren gewoond tot 1948 tot hij verhuisde naar Steenweg 73.

Wat was het echte verhaal van Jan van Acker dat zowat begon enkele jaren vóór den oorlog? Tijdens de bouw van, in de volksmond, "het torenhof" woonde het gezin van Acker in een mooi villaatje Steenweg 68.

Jan was regent van opleiding en gaf les in het atheneum te Ronse. Tijdens een bewakingsopdracht zag hij een groepje leerlingen waarvan er ene een briefje in de hand had, een briefje dat werd doorgegeven en door de anderen met aandacht werd gelezen. Ter controle neemt de leraar het briefje af. Het betrof een korte lijst met namen. Op basis van het feit dat Van Acker dit briefje bezat werd hij aangeklaagd bij de toenmalige grote redders des vaderlands (de witten). Terwijl hij aangehouden was heeft een meute profiteurs van de gelegenheid gebruik gemaakt om zijn mooie inboedel op straat te gooien terwijl de vrouw met kinderen door de velden op de vlucht was... Blijkbaar was toen ene Georges Vancoppenolle (Franstalig en lid of chef van de Witten) een collega van Jan Van Acker, en die was haantje tevoren bij de "Resistance en Belgique" en had veel beslissingsmacht. Zo wordt alles een beetje duidelijker.

Hierna een uittreksel uit de autobiografie van F Stacino. *"Vader Odiel (of Adiel) Vanden Abeele was koster-orgelist in Pamel-kerk te Oudenaarde. Hij had een groot gezin, een dochter Cécile, was getrouwd met een medestudent van mij, Jan van Acker, leraar K.A. Ronse. Ze woonden in een schone villa te Nukerke die in '45 door gepeupel werd geplunderd. Die Jan van Acker is toen een tijdje naar Congo geweest en tenslotte is hij bij ons leraar geworden in het vrij middelbaar onderwijs in het Antwerpse. Die Jan van Acker was historicus, een goed student van prof Ganshof. Hij heeft een groot werk geschreven over de geschiedenis van Antwerpen. Na de dood van zijn vrouw Cécile is hij nog hertrouwd. Die Jan van Acker had nog een broer Gérard, ook historicus, die hoofdbibliothecaris geweest is van de Gentse Universiteitsbibliotheek. Hij had gedoctoreerd met een thesis over het landelijk bezit van de Sint Baafsabdij. Maar terug naar de Vanden Abeeles; we raakten bijzonder bevriend met Karel die in de drukkerij werkte – vader Vanden Abeele voerde een kleine drukkerij voor doodsbrieven en eerste communiesantjes – en tegen zijn zin koster was eerst in Melden, dan in Leupegem."*

De onderstaande foto's zijn gemaakt op zondag 5 juli 1953 ter gelegenheid van de inhuldiging van de burgemeester André Hubeau in de gemeente Nukerke.

Bij de foto 's van "Het Torenhof".

1. Op het dorpsplein schepen Felicien Verroken (Schepen) – burgemeester André Hubeau Burgemeester) - dokter Hector Roelens (Eerste Schepen) op weg naar de kerk.
2. Op het dorpsplein schepen Felicien Verroken – burgemeester André Hubeau – dokter Roelens.
3. Vóór de kerkdeur.
4. Eerste rij: André Hubeau, Felicien Verroken, Hector Roelens en Paul Hoffmann (secretaris).
5. Na de kerkdienst. Een brief wordt afgelezen.

6. Wat kan je beter geven dan een pot hortensia.
7. Begroeting aan “Het steen” met Jan Verroken, Cyriel Verhellen, André Hubeau, Octaaf Schoorens, dokter Roelens, Michel De Venter, Paul Hoffmann en de champetter Charles Verdonckt.
8. 9 - 10 en 11 zelfde personen.
12. In de optocht met Felicien Verroken, André Hubeau, Hector Roelens, pastoor van Nukerke Clement Tirez.
13. In de optocht in een chique open Chevrolet.
14. Bloemenhulde.
15. Op de pui van het gemeentehuis. De gemeenteontvanger Demeyer, Felicien Verroken, André Hubeau, Hector Roelens.
16. 17 - 18 - 19 op de pui van het gemeentehuis.
20. Hector Roelens tekent het huldeboek.

